

De geruchten

Heden ten dage bestaan er nog steeds stadssages of urban legends voor wie liever modieuze Engelstalige woorden gebruikt. Ze worden ook broodjeaapverhalen genoemd en dat heeft niets te maken met de exotische apenbroodboom. Wel alles met een snackbar die naar verluidt broodjes verkocht met vlees afkomstig van apen.

Die verhalen zijn van alle tijden en zelfs nu ontstaan er nog. Het is alsof in onze postindustriële samenleving met veel wetenschappelijk onderzoek er toch behoefte blijft bestaan aan mysterieuze vertelsels die de mensen gretig nabauwen als waren ze ijverige kopiisten.

Het verhaal van een broodje aap brengt ons naadloos naar het verhaal van de Gentse dierentuin. Toen deze zoo de deuren sloot in 1905, werden de dieren openbaar verkocht. Het gerucht ging dat het Gentse stadsbestuur de olifant tijdens een soupertje verorberd zou hebben. Daar is niets van aan: de archieven vertellen ons dat het vlees naar Nederland werd geëxporteerd om daar opgegeten te worden. Benieuwd wat ze ervan gebakken hebben en of de cuisson in de smaak viel. Lekker bourgondisch in elk geval.

De Gentenaar staat niet bekend om zijn gedweë karakter en in de loop van de geschiedenis waren er meerdere antiautoritaire tendensen te ontwaren. In deze stad wilde men vooral niet in het gevlij komen bij de machthebbers. Het begon al in de middeleeuwen toen de draak op het belfort symbool stond voor de geprivilegieerde rechten die de stad zich toentertijd kon toe-eigenen. Volgens de legende was de draak ooit het boegbeeld van een schip waarmee een Noorse koning op kruistocht trok. Via een grote omweg zou het beeld op een kerktoren in Brugge zijn terechtgekomen waar de Gentenaars het terughaalden na een overwinning.

Hoe goed het ook klinkt, het beeld was gewoon vervaardigd op verzoek van het stadsbestuur in 1377. De link met de draak en die Noord-Europese boot was snel gelegd door de gelijkenis ervan met een Vikingschip. Wat de geloofwaardigheid van dit soort verhalen betreft waren we in Gent altijd al in goeden doen. Zo goed zelfs dat de Bruggelingen decennialang de draak hebben teruggeëist. Meer nog, de Noren bleven zelfs tot 1918 aandringen.

Wist je trouwens dat de Noormannen zich vestigden in Gent waar nu het Duivelsteen zich bevindt nadat ze de stedelijke accommodaties naar de filistijnen hadden geholpen geheel volgens de geplogenheden van hun oud-Germaanse metier? Echt gebeurd! Over het Duivelsteen gesproken: de beruchte bewoner ervan was door mysteriën omgeven. Werd hij des duivels genoemd door zijn ravenzwarte haren en zijn donkere huid of gewoon wegens zijn door- en doorslechte karakter?

Ten slotte hebben we het nog niet gehad over de vele geruchten rond de mysterieuze verdwijning van de Rechtvaardige Rechters. Maar daar kunnen we talloze spellingteksten aan wijden. Bij dezen is één ding nu wel zeker: hoed u voor feeëriek verhalen over uw stad!

